

Výbor pro udělování bludných balvanů SISYFa
RNDr. Jiří Grygar, CSc.

Vážený pane doktore,

obdržel jsem oznámení o udělení *Bronzového bludného balvanu 2008*. Rád bych věděl, **za co** přesně mi byl udělen. To jste zapomněli napsat. Stojí tam jen „*za mimořádné zásluhy... za rok 2008*“. Jediná publikace, která mi vyšla v roce 2008, je druhá část onoho článku v *Neuroendocrinology letters*, kterou Karlova univerzita ocenila vyznamenáním.

Balvan se přece neuděluje jen na základě nějakých nedokazatelných klevet a řečí z třetí ruky. Uděluje se za pavědecká díla, která se vydávají za vědecká a tím matou českou veřejnost. Mělo by existovat nějaké mé písemné dílo, které možno citovat jako důkaz pseudo-vědeckého myšlení. To dílo jste nenašli. Můžete tento nedostatek opravit?

Dovolu, abych shrnul historii Vašich chabých pokusů (a Vašich přátel) odborně mi oponovat: Prof. Heřt napsal, že jsem nějak selektivně zasahoval do dat, na nichž byla má hypotéza o dějinných rytmech testována. Byl to lživý výmysl, protože všechny vstupná data sestavili nezávislí odborníci a jsou dostupná k prověření. Dále Prof. Blecha se pokusil zpochybnit můj výsledek námitkou, že pozorované rytmy jsou zdánlivé a neodpovídají skutečnému historickému dění. Vznikli prý subjektivním hodnocením kronikářů a mezerovitostí dějinných záznamů. Jeho námitka by byla myslitelná, kdyby šlo jen o několik období v několika zemích a několika oblastech kultury. Není ale možné si představit, že by kronikáři všech dob a všech zemí zkreslovali dějinné záznamy anebo je ztráceli souhlasně v jednotném rytmu. Předpokládalo by to nějakou celosvětovou konspiraci kronikářů trvající 5000 let, k níž neexistoval ani společný motiv ani možnost kontaktu mezi vzdálenými kulturami. Naopak, existence pravidelných vzorců dokazuje, že dějinné záznamy obsahují kromě subjektivní složky i objektivní jádro. Blechův argument selhal, a přesto ho Prof. Hořejší prezentoval ve svém blogu, jako kdyby to byl vyvracející argument mých oponentů, kvůli němuž získávám bludný balvan.

Vaší povinností je vycházet při mém hodnocení z výsledků otevřené diskuze mezi odborníky. Z toho, co se skutečně odehrálo na konferencích a co je publikováno v odborných časopisech. Pak by jste ale mohli citovat jen kladná hodnocení a žádná záporná. Vy ale místo skutečnosti vycházíte z vlastních snů, které se odehráli jen ve světě Vašich přání. Když se Vám nelíbím osobně, řekněte to normálně, a nemaskujte to oceněním, jakoby existovali nějaké odborné námitky.

Radím Vám, abyste rychle našli někoho, kdo v mé práci najde nějaké přesvědčivé chyby. Jinak jste mi dali skvělou možnost odsoudit Vás v médiích jako podvodníky, kteří záměrně matou českou veřejnost. Proto Vám upřímně děkuji, že jste nakonec vyhověli mé žádosti a zaujali *oficiální* stanovisko k mé práci. Neoficiálním pomlouvám ze strany rádoby skeptiků jsem se těžko bránil, protože byli anonymní a pomlouvači na veřejnosti popírali, co řekli v soukromí. Teď jste mi to podepsali a mám Vás v ruce. Laskavě přečtěte tento dopis na slavnosti udělování balvanů jako mou děkovnou řeč, jelikož kvůli pěti minutám nehodlám cestovat do Prahy.

Předpokládám, že se budete i nadále vyhýbat jakémukoli veřejnému dialogu, který by byl pro Vás zoufale diskreditující. Kdyby se něco změnilo, přátelsky na všechno zapomenu. V mládí jsem byl amatérským astronomem a jako mnozí, měl jsem Vaše „*Okna vesmíru dokorán*“ velice rád. Stručnou verzi mé práce „*Sedm archandělů. Rytmy inspirace v dějinách kultury a přírody*“ rád věnuji knihovně Sisyfa, jestli Vás vůbec zajímá, čemu oponujete.

S pozdravem, *RNDr. Emil Pálaš, CSc.*

13. března 2009

Vážený pane doktore,

dekuji Vám za email ohledně Bronzového bludného balvanu v kategorii jednotlivců za r. 2008. Ten text pozvání k převzetí ceny je standardní; stejně zdůvodnění dostávají všichni laureáti.

Vlastní podrobné laudatio bude zveřejněno až při pondělním ceremonialu a vyveseno na www.sisyfos.cz po skončení ceremonialu. Protože píšete, že se ceremonialu nezúčastníte, sdělují, že nejde o Vaši publikaci v *Neuroendocrinology Letters*, ale o Vaši knihu, kterou jste uveřejnil v r. 2007 v nakl. Pansophia pod názvem: *Sedm archandělů*. Naše ceny nejsou vázány na rok vydání, ale na rok nominace na ocenění, podobně jako je tomu u Nobelových cen. Proto také máme ve statutu Bludných balvanů klauzuli, že pokud náš laureát obdrží posléze za naši oceněné výzkumy Nobelovu cenu, musí nám Balvan vrátit a my budeme tvrdit, že jsme mu ho nikdy nedali.

Předpokládám, že kniha prošla obvyklým recenzním řízením? Pokud to není tajné, můžete nám, prosím, sdělit jména a profese oponentů? V každém případě velmi uvítáme Vaši nabídku venovat tuto knihu do knihovny Sisyfa.

Vas dopis tedy přečtu namísto dekovného projevu na pondělním ceremonialu.

S pozdravem,

Jiří Grygar

15. března 2009

Vážený pane doktore,

Děkuji za spřesnění, záleželo mi na tom, aby bylo jasno, že cena je za mou knihu z roku 2007.

Jsem mile překvapen, že hodláte můj dopis skutečně pročíst. Budu přednášet na jedné konferenci v Poděbradech tuto sobotu, ale ne v úterý, a z Bratislavy do Prahy a zpět je to přece jen 660 km.

Za společenské vědy (antropologii, sociologii) se Nobelova cena neuděluje, takže nemám naději žádat o vrácení balvanu podle statutu.

Do knihovny Sisyfa: sdělte mi adresu, kam můžu zaslat knihu poštou.

Recenzní řízení: Dawid Lowe z Oxfordu právě teď čte anglický překlad mé knihy, a dělá to ze zájmu, není za to placen. Vydávám knihy vlastním nákladem a neměl bych proto zapotřebí vůbec žádného formálního řízení: přesto aktivně vyhledávám oponenturu, a ne jednoho ale desítek kolegů z různých oborů, kvůli zdokonalení mé práce samotné. Kritika, jaké je vystavena má práci, svým rozsahem a tvrdostí dalece přesahuje recenzní řízení jakékoli běžné akademické publikace. Není pro mě problém uvést několik kapacit, které akceptují můj výzkum – ale také Vy zřejmě můžete uvést několik, které jej neakceptují. Řekl bych, že odvolávání se na kapacity není pro nás cestou – museli bychom se podívat na vlastní obsah práce a posoudit ho zdravým rozumem.

Domnívám se, že jste udělali chybu, kterou mí kolegové dělají běžně: zdálo se Vám, že má kniha musí být plná nepodložených nebo spochybnitelných tvrzení, když je v nadpisu něco o andělech. Nepodívali jste se však dovnitř. Nejste z ní schopni citovat žádnou konkrétní větu či myšlenku, která by byla nepodložená.

Nejsem takovou povrchností a automatickými úsudky nijak překvapen, jsem na ně zvyklý. Beru to jako hru, která taky nakonec přispěje k nalezení pravdy.

S pozdravem, Emil Pálaš

Bronzový Bludný balvan za rok 2008 - RNDr. Emil Pálež, CSc.

Komitét pro udělování Bludných balvanů při Českém klubu skeptiků SISYFOS oznamuje, že v kategorii jednotlivců za rok 2008 získává bronzový Bludný balvan

RNDr. Emil Pálež, CSc.

za objev andělů, nad nímž „*odborní oponenti ztratili dech a církev je v rozpacích*“

Naším laureátem se stává bratislavský kybernetik a mystik, čelný představitel sofologie (nauky o moudrosti) a angelologie (nauky o andělech). U nás jej známe jako autora dvou knih, které česky vydala Sophia v Bratislavě: „*Angelologie dějin 1. Synchronicita a periodicita v dějinách*“ (2004) a „*Sedm archandělů*“ (2007). Z naposled uvedené citujme:

Věda znovu objevuje anděly. V době, kdy se i vysocí církevní hodnostáři přestávají tajit tím, že již nevěří na anděly, zažíváme překvapivý obrat: vědecká zkoumání nás přivádějí k důkazům, že středověká nauka o andělech přece jen mluvila pravdu.

Archandělé stojí za kulminacemi tvořivosti v matematice, chemii, fyzice, astronomii. Jsou původci střídání uměleckých stylů a kulturních období, jako je gotika, renesance, baroko, osvícenství, romantismus. Babylónští mudrci je předpovídali tisíce let dopředu.

Darwinismus není vědeckou teorií, nýbrž monománií, fixní ideou, do níž lze skutečnost vtěsnat pouze násilím, za cenu neřešitelných kontradikcí a zkreslování údajů... Táž bytost, která inspirovala vznik rozetových oken u gotických katedrál, stvořila již v druhohorách květiny, motýly nebo paví ocas.

Předpoklad, že svět je řízen (duchovními bytostmi, finálními příčinami, plánem, tvůrčím záměrem apod.) je pro vědu nepřijatelný, nelze jej testovat. (O mimovědeckém významu zde nehovoříme.)

Prof. Jiří Heřt ve webové variantě svého *Slovníku esoteriky a pavěd* právem označil angelologii za pseudovědu, kterou rozumný člověk nebere vážně. Dr. Pálež se tím cítil dotčen, žádal prof. Heřta o omluvu a dokonce požadoval jeho vyloučení z klubu SISYFOS!

Ponechme stranou rozjitřené vášně i okřídlené nebešťany. Dr. Pálež obhajuje jisté „dějinné rytmy tvořivosti“, které by snad mohly mít racionální příčiny. Je však jeho výzkum v pořádku po stránce metodologické? Pochybujeme o tom. Můžete to posoudit sami z publikovaných kritik. S recenzí první knihy vystoupil religionista I.Štampach (Dingir 3/2006). V našem Zpravodaji SISYFOS (1/2009) uveřejňujeme analýzu J.Heřta a recenzi statistika G.Dohnala. Rozsáhlá polemická korespondence dr.E.Páleše s profesory V.Hořejším a I.Blehou je se souhlasem pisatelů uveřejněna na stránce www.sophia.sk.

S údivem pozorujeme podporu našeho angelologa částí akademické obce: vystupoval na univerzitě v Bratislavě, v České astronomické společnosti ve Vlašimi, publikoval v odborných časopisech. V roce 2004 se dr. Pálež spolupodílel na Ceně Zdeňka Kleina za nejlepší práci na poli integrovaných věd o etologii člověka. Cenu převzal od děkana Přírodovědecké fakulty UK v Praze na návrh šéfredaktora časopisu *Neuroendocrinology Letters*. Podnětem k ocenění byl článek, kde se místo o andělech hovoří o domnělém kosmofyzikálním faktoru, který by měl působit na hormonální systém lidí. Připomíná to astrologii. Samočistící mechanismus vědy tu momentálně selhal.

Závěrem ještě úryvek z knihy *Sedm archandělů*, s.101:

Je zábavné, že i skeptici, tím, že existují, jsou jen dalším důkazem angeologie, protože mimořádně skeptické nálady se jich zmocňují pravidelně každých 500 let...

To potvrzujeme a mimořádně skepticky naladění udílíme tento Balvan.

ČZ

13. května 2009

Vážený pane doktore,

netrpělivě čekám na slíbené vysvětlení. Na udělování balvanu v březnu jste řekli, že Heřtova a Dohnalova recenze je k dispozici ve Zpravodaji 1/2009. Ve skutečnosti až doposud nebylo nic zveřejněno.

Účastníci udělování mi referovali, jak jste přečetli můj dopis: rozhodující místa jste vynechali, nebo mluvčí tak mumlal, že mu nebylo rozumět. Rozhodující je, že dosavadní vědecký dialog dopadl v můj prospěch. Přesto jste všechno prezentovali naopak.

Prof. Hořejší posléze ustoupil od oponentury s tím, že se připojuje k argumentům Prof. Blechy. Blechova kritika však vedla do slepé uličky. Ani on nedokáže vysvětlit, jak mohou stovky nezávislých zdrojů po celém světě po tisíciletí podávat shodná svědectví – náhoda to být nemůže a světové spiknutí to také není. Jeho posledním vysvětlením bylo, že jsem prostě musel nějak tendenčně zasahovat do dat (ani Heřt ani Blecha však nemohou uvést, kde jsem to udělal).

Štampachova recenze prozrazuje jen tolik, že vůbec nečetl mou knihu (ale jen článek v časopise), protože neznal ani centrální hypotézu, kterou testuji. K rozhodujícímu bodu, proč se ta hypotéza potvrzuje mnohonásobně z nezávislých zdrojů, se vůbec nevyjádřil, poněvadž to zcela zamlčel. Oproti výsledkům přísného zkoumání a prověřování Štampach staví jen pouhý laický dojem a osobní víru, že rytmy v dějinách neexistují. Není to vůbec *odborní* recenze, protože se nezakládá na žádné práci s fakty. A není to recenze *mé* knihy, neboť vyvrací nějakou jinou hypotézu.

Falešně jste také uvedli, že jsem Heřta žádal o omluvu proto, že označil angelologii za pseudovědu. Dobře víte, za co se měl omluvit: lhal, že jsem tendenčně selektoval data. Máte můj dopis. Můj výzkum se snad jednou ukáže jako mylný, ale lhát proto nesmíte.

Jediný argument, který zazněl na udělování balvanu, byl ten, že *duchovní bytosti nejsou předmětem vědy*. Je *anděl* empirický nebo metafyzický pojem? Mé stanovisko jsem jasně vyložil: zvláště podrobně v Acta Historica 3/2004, sborníku z kolokvia k angelologii na Komenského univerzitě, a metodologii je také věnována celá závěrečná kapitola má knihy. Zřetelně jsem rozlišil a oddělil dva způsoby použití slova *anděl*:

1. Anděl jako empirická veličina – intersubjektivní psychologický zážitek zjevení jistého obsahu, který lidé zakoušejí nezávisle od sebe ve stejném časovém období a periodicky po tisíciletí. Toto je prvotní a původní význam slova anděl. Mojžíš nebo Zachariáš referují o silném a překvapujícím psychickém zážitku, který nazývají „zjevením anděla“ – a ne, že by k tomu došli při teoretizování o metafyzice.
2. Anděl jako teoretická, metafyzická veličina – to je druhotný a pozdější význam toho slova, který začíná převládat až ve středověku. Scholastikové *předpokládali* anděly, protože to byla dedukce vyplývající z metafyzického systému atpod.

Já si tyhle dva významy nepletu, tak je neplet'te ani Vy, a nemystifikujte lidi, jako bych si je pletl já!

Anděl v prvním významu je specifický psychický fenomén, který dokazatelně existuje – je předmětem empirického bádání, empirické vědy. Laskavě zanechte svého fanatismu a neomezujte empirické bádání jen na ty fenomény, které potvrzují *váš metafyzický* obraz světa!

Anděl ve druhém významu je předmětem filosofie obecně i speciálně filosofie vědy. Na filosofické půdě, nejenže smím, ale také si musím klást tuto otázku – to mi taky laskavě nezakazujte! Zaujal jsem k ní stanovisko (platónské), ale také jsem nevyloučil a nechal otevřená i jiná stanoviska (materialistická) a podílím se aktivně na prověřování *obou* alternativ. Pokusy zredukovat tento fenomén na známá fyzikální pole nejenže empiricky selhávají, ale výhled na takové vysvětlení je

pramaly, protože je i teoreticky velice těžko myslitelný. Zajímal jsem se proto o precedenty z dějin vědy, kdy se nějaký empirický jev hypostazoval jako „nezávislá síla“, protože ho nebylo možné redukovat na známé síly. Tak to udělal Newton s fenoménem přitažlivosti – postuloval gravitační sílu, ačkoli byla neempirická, jelikož gravitační vlny nebo gravitony nešlo zachytit. Snad ani neexistuje, dnes říkáme, že je to zakřivený prostor. Jenže *nebylo jiné cesty* – nějak se o gravitaci mluvit muselo, nějakým slovem se ten fenomén musel pojmenovat .

Tak i já musím s lidmi, když o tom mluvíme, užívat nějaká slova: užívám buď tradičního výrazu *anděl*, nebo *archetyp* kolektivní psychiky z jungovského slovníku i jiná označení. Myslím přitom skutečně na vícero alternativ současně: na tu platonsko-realistickou, že za tím mohou stát bytostní ideje duchovního světa; také na tu materialisticky-nominalistickou, že se to snad ještě podaří zredukovat na biofyziku; i na řadu dalších, které jsou ve hře.

Ani jedna z těchto metafyzických představ se nedá beze zbytku dokázat; ale může být jen ve větším nebo menším souladu se zkušeností. Z praktického hlediska je ale ve všech případech nevyhnutné, abychom tyto andělské fenomény nějak pojmenovali (nebo si uvědomili, že jména již dávno mají), neboť to má očividně obrovský dopad na lidské dějiny a je potřeba o tom mluvit. Empirická zjištění se aplikují do praxe dříve, než se vyjasní metafyzické otázky kolem nich, protože ty se nemusí vyjasnit nikdy. Zabraňovat výzkumu a využití poznatků kvůli ideologickým dogmám je tmářství, spátečnictví.

Takže Vy mně nezakazujte dívat se na to z různých filosofických perspektiv – nenastolujte *filosofickou totalitu*, že vědecká měření se smějí interpretovat jen na pozadí jediné filosofie! - toho Vašeho mechanického materialismu, nebo co to vyznáváte. Dovolte ve filosofii alespoň předběžnou rovnoprávnost vizí, aby všechny směli ukázat, nakolik jsou nebo nejsou užitečné v životě.

Přestaňte laskavě s obviněními, která nevíte dokázat, a s podsouváním hloupých myšlenek, které nejsou moje. Zformulujte konečně nějaké věcné a pravdivé námitky, když to umíte – nebo přiznejte, že nemáte co říct. Zjišťovat, co vlastně dělám, jste měli raději před udělením balvanu, ne po něm.

S pozdravem, Emil Pálež

5. května 2017

RE: 500-LETÉ RYTMY POTVRZENY

Vlastně ještě něco - má hypotéza je už mainstream:

V té práci, oceněné na Karlově univerzitě, jsme s prof. Mikuleckým před 15ti lety navrhli, že 500-leté cykly v dějinách jsou poháněny slunečním větrem (nebo nějakým jiným periodickým kosmofyzikálním faktorem). Ten působí buď na klima, anebo přímo na neuroendokrinní systém člověka.

Mezitím to potvrdilo už vícero výkumných pracovišť nezávisle, posledně Geofyzikální institut čínské akademie věd: <https://www.nature.com/articles/srep03611>

Zrekonstruovali klima z pelového záznamu v sedimentech, výjimečně dobře zachovaných pro každý rok za 5000 let nazpět. Je tam výrazná, dominantní, vysoce signifikantní 500-letá perioda. A rekonstrukce "total solar irradiance" z izotopů taktéž stále jasněji ukazují, že jsme si správně tipli i s tím sluncem.

Náš článek nepřímio říkal, že archanděl války Samael neexistuje - je to cyklus chladných období, který vedl k periodickému násilí.

Je paradox, že ocenění této práce podnítilo Sisyfos právě k udělení ceny za "pseudovědecký důkaz existence andělů".

A ještě větší náhoda (historie má náhody ráda) je, že tuhle myšlenku jste mi v dětství inspiroval Vy sám, kdo jste pak podepsal můj bludný balvan. V nějaké Vaší publikaci byla ilustrace vlivu slunce na centrální nervový systém (zpomalení reakcí a autonehody). Ten obrázek mi trvale utkvěl v paměti a vedl mně také k mé hypotéze.

EP

10. května 2018

Vazeny pane doktore,

v r. 2004 jste hajil periodu "zhruba" 354 let, takže mi není jasné, proč jste se nyní reorientoval na 500 let. V anotaci k Váší tehdejší knize, která patrně nebyla recenzována, se mj. píše:

"Tento větší rytmus je pak doplněn ještě rytmem kratším, kdy se v rámci většího období ještě vystřídá všech sedm archandělů jako další doplňující rytmus. Autor předpokládá ještě existenci dalších rytmů, ale těm se zatím ve své práci obsáhleji nevěnuje. Každý z archandělů představuje určité kvality, pojmy apod., jde tedy o systém založený na analogickém způsobu myšlení, stejně jako například homeopatie, astrologie, či astropsychologie."

Divíte se, že jsme Vám za takové názory udělili Bludný balvan?

Díval jsem se na tu čínskou práci; tam je sice pokryt interval měření přes 5 tis. let, ale ty jejich periody mají rozptyl od 300 do 600 let, takže to zas tak konstantní perioda 500 let není.

Pamatuji, že po 10 periodách křivky 11tileté sluneční činnosti byla pozorována korelace s kolísáním hladiny Viktoriina jezera v Africe, ale po jedenácti se ta křivka rozesla.

Pokud totiž není korelace period doložena fyzikálním mechanismem působení, tak jsou tyto periodické studie na vodě. Spíše jde o kvaziperiodický děj, jehož skutečná příčina je zřejmě komplexní a neda se na žádnou přesnou periodu převést.

Obecně jsem skeptický k takto zjednodušeným korelacím mezi dvěma dosti nezávislými fyzikálními jevy. Sluneční vítr ovlivňuje exosféru Země, ale nižší vrstvy atmosféry Země nikoliv. Zejména se nepotvrdily vlivy sluneční činnosti na výskyt infarktu, ačkoliv kromě kolísání slunečního větru kolísá intenzita a četnost slunečních erupcí, koronálních výtrysků hmoty [CME], intenzity radiového a rentgenového záření, indukce magnetického pole Slunce a interplanetárního prostoru atd. Každý z těchto jevů má jinou periodu a amplitudu a Země je před těmi kolísáními až překvapivě spolehlivě chráněna.

S pozdravem, Jiri Grygar

Vážený pane doktore,

Nikdy to nebyly mé názory. Balvan jsem dostal za podsunutou tezi.

500letý rytmus je dnes už konsenzem paleoklimatologů a nikdo z nás nedělá ty žakovské chyby, z jakých nás podezíráte.

„...jde o systém založený na analogickém způsobu myšlení...“

Ovšemže názory starověku – nauky o bozích a andělech - jsou založeny na analogickém myšlení. Ale pro mě jsou předmětem *bádání*, ne předmětem *víry*! Jaký smysl by měla léta bádání nad periodickým vlivem kosmofyzikálního prostředí, kdybych pak stejně vše odbyl postulováním nadpřirozeného faktoru?

Nikdy jsem nepředkládal žádný pavědecký důkaz nadpřirozena. Byla to kachna z lokálních novin a členové Sisyfa si vše dotvořili dle své fantazie. Mé texty listovali povrchně, protože jim zcela uniklo, o čem jsou. Sepsali recenze, které odrážejí spíše jejich stereotypní představu o okultistech, než skutečný obsah mé práce.

Jistěže nemůžete vše studovat osobně. Ale propůjčil jste své jméno nehodným lidem. Obelhali jste se navzájem, komunikovali jste jen sami mezi sebou a uvěřili sami sobě.

„...proč jste se nyní přeorientoval na periodu 500 let...“

Od začátku to bylo 500 let – je to babylonská hypotéza. Kněží si představovali, že existuje sedm božstev, jež působí cyklicky v kratších i delších cyklech. Jako menší duchové času, každý z nich vládne po 72 let a vše se opakuje po $7 \times 72 = 504$ letech. Jako větší duchové času každý ních vládne 354 let a celý cyklus trvá pak 2480 let.

Cyklus 2500 let nemůžu zkoumat statisticky, neboť celá historie má jenom 5000 let. Ale 500letý cyklus se zkoumat dá. Definitivní závěr o jeho původu jsem neudělal žádný, natož pak nadpřirozený – naopak, explicitně před ním varuji jako před falešnou abdukcí.

„...takže to zas tak konstantní perioda 500 let není...“

Na obrázku č. 4 v tom článku máte periodogram – je tam jediná a vysoce signifikantní periodicitu 500 let. Nezávisle to potvrzují pracoviště z různých koutů světa, různými metodami a nejen pro posledních pět tisíciletí.

„...sluneční vítr ovlivňuje jen exosféru...“

Magnetosféra nezadržuje sluneční světlo a teplo. Jedná se o celkovou sluneční expozici (total solar irradiance). Odčítáme ji z izotopů v letokruzích, ledovcích, sedimentech... Každý ví, jaký to má vliv na klima. Mění se srážky i teploty, celý povětrnostní systém se překlopí do jiné dynamické rovnováhy. A archeologie detailně dokumentuje celý příčinný řetězec mezi klimatem a osudem říší.

„...pokud korelace není doložena fyzikálním mechanismem...“

Jak Vás to napadlo, že není doložena? Hlavní proud vědy už není dobrý, když potvrdí mou hypotézu? Na všech těch univerzitách a institutech sedí diletanti?

S pozdravem, Emil Páeš

14. května 2018

Když se podíváte na predpovedi polohy maxim 11tileté sluneční činnosti, tak ukážete ty predpovedi hrubě selhavají. Jestliže tedy ani jedenáctiletý cyklus sluneční činnosti není konstantní ani v délce intervalu ani ve výšce maxim, tak jak můžete tvrdit, že 500letý cyklus je potvrzen? Jsou to všechno zčásti stochastické jevy a nemůžete popřít, že jste sam hajil cyklus 354 let.

Přitom bolometricky zřivý výkon Slunce je ve skutečnosti pozoruhodně stálý s přesností na zlomek procenta; kolísají pouze různé indexy sluneční činnosti, a ty se v čase a intenzitě navíc liší navzájem, tj. výskyt skvrn, sluneční erupce, CME, sluneční vítr, globální magnetické pole, atd.

Vami citovaná práce teh Cinanu přece také nemá konstantní 500letou periodu; kolísá jím od 300 do 600 let, takže jde o kvaziperiodu. Není mi známo, že by někdo tyto variace vysvětlil kauzálním fyzikálním retezcem příčin a následku.

JG

22. května 2018

Vážený pane docente,

žádný cyklus 354 let jsem nehájil - ve všech publikacích je 500 let od samého počátku. Což jste nečetl můj předešlý mail?

A potvrdila se přesně ta hypotéza, kterou jsme s prof. Mikuleckým zformulovali. Je formulována matematicky jednoznačně - nemůžete ji měnit na něco jiného.

Nikdo netvrdil, že tam nejsou stochastické výkyvy - tvrdili jsme, že je tam celkově signifikantní periodičita 500 let a má jistou fázi kulminace - což skutečně opakovaně ukazují data z různých oblastí.

Stejně tak 11tiletý cyklus lze předpovědět, i když ne s deterministickou přesností, ale se statistickou pravděpodobností, že se většinou opakuje po 10ti až 12ti letech.

Vysvětlovali jsme cykly dějin pomocí klimatu nebo kosmofyzikálních polí - a tam máme i kauzální mechanismus. Proč a jak vznikají cykly na slunci, to není naše téma.

Ať je to jakkoli, neříkali jsme, že to má nadpřirozenou příčinu v andělech, nýbrž že tradice o epochách andělů může odrážet přírodní cykly.

Třeba v suché-chladné fázi cyklu se říše hroutí a řeklo se, že zavládl bůh skázy a smrti Sutech, nebo padlý anděl Samael.

Proto byl ten bludný balvan omyl.

S pozdravem, Emil Pálaš

23. května 2018

Hm, v r. 2013 vyšla kniha Angelologie dějin 1, jejímž jste autorem, a ve specifikaci se mj. píše toto:

„Základní myšlenkou díla je, že dějiny jsou rytmizovány postupnou vládou sedmi archandělů, jejichž období trvá vždy zhruba 354 let. Tento větší rytmus je pak doplněn ještě rytmem kratším, kdy se v rámci většího období ještě vystřídá všech sedm archandělů jako

další doplňující rytmus. Autor předpokládá ještě existenci dalších rytmů, ale těm se zatím ve své práci obsáhleji nevěnuje. Každý z archandělů představuje určité kvality, pojmy apod., jde tedy u systém založený na analogickém způsobu myšlení, stejně jako například homeopatie, astrologie, či astropsychologie. Působení archandělů pak ovlivňuje ladění kontext či vyznění náboženských systémů, filosofických myšlenek, kulturních projevů a směrů či politických systémů a událostí daného období, které přitom nelze vysvětlit pouhým ovlivňováním, protože k nim současně došlo ve velmi vzdálených zemích. Nejde přitom o jakoukoliv determinaci, stejně jako v jiných analogických systémech se jedná o možný potenciál, jehož kvality mohou být využity různým -- často třeba i zcela protichůdným způsobem. “

Tam se tedy navíc implicitně zastavate homeopatie, která je ovšem docela mladá (217 let), astrologie, která je naopak dostatečně stará věc, a jakési astropsychologie, která vůbec neexistuje. Vesměs jde v těchto případech o vědecké nesmysly, jak jako vystudované kybernetik zajisté víte.

Je to opravdu trápení, se temi Vasimi tezemi zabývat; nechme toho, pozdravy, JG

30. května 2018

Pane docente,

to není můj text - to je anonymní slátanina z webu!

Středověk věřil v anděly a vliv hvězd - ale zkoumat staré představy neznamená je vždy potvrzovat!

V mé knize stojí, že až na jisté vlivy Slunce a Měsíce se téměř žádný vliv planet nepodařilo prokázat; z domnělých vlivů souhvězdí se některá ukázala jako vliv ročních období na vývin lidského plodu.

Zážitky andělů jsem dal do souvislosti se vzorci vzniklými v evoluci.

K homeopatii se v mé práci vůbec nevyjadřuji.

Co jsou nebo nejsou moje názory - o tom výsostně rozhoduji já sám - to nemůžete určovat Vy ani nikdo jiný! Dokážete toto pochopit a akceptovat?

S mými tezemi můžete nesouhlasit, ale nesmíte mi podsouvat jiné teze - to je podvádění. Tvrdošíjně mi podsouváte nesmysly, přestože Vás upozorňuji, že nejsou moje. Máte k dispozici mé původní práce - a přesto citujete jen samé pomýlené texty, které jste si sepsali vy sami anebo někdo neznalý věci. Proč?

Třeba Heřt podváděl tím nejhrubším způsobem: do encyklopedie pavěd dal heslo o mně, a prý pečlivě prozkoumal mou argumentaci. Ve skutečnosti četl jen sedm řádků od nějakého anonyma z webu - a NIC JINÉHO! Proto si ani nevšiml, že tam byl úplně nesmyslný překlep, který se nevyskytoval nikde jinde - že prý zkoumám cyklus o délce 2048 let. Opsal to. Kdyby byl četl alespoň jediný abstrakt ode mne - stálo by tam 500 let.

Vaši lidi vypracovávali falešné zprávy o mých přednáškách, třeba Vladimír Šiler na univerzitě v Ostravě.

Víte o tom, upozorňuji Vás na to teď, jako i před deseti lety.

Jak se k tomu postavíte? Jako čestný člověk? Anebo prostě podvádíte - a hodláte v tom pokračovat?

S pozdravem, Emil Pálaš